

Contemplant "La expresividad de la creación"

Ds, 2/07/2011 per Eloi Aran Sala

[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

A l'anterior article em preguntava si una forma espacial podia garantir alguna mena de relació amb la divinitat ([llegir aquí](#)). És evident que, de la mateixa manera que la raó formal no pot demostrar l'existència de Déu sinó, a molt estirar, ser mostrada, tampoc es pot garantir la mediació de la forma estètica vers el transcendent. Així i tot, la lectura de "[La expresividad de la creación](#)", de Mónica Rozman i David Jou, reprèn el tema de l'expressió de la forma des de l'analogia i la contemplació. És des d'aquest altre posicionament, el que no cerca demostrar o vendre res -ni tan sols fer apologia barata o de consum immediat-, sinó deixar-se interpel·lar i meravellar per la tríada forma-funció-expressió, que els autors poden acabar parlant d'expressivitat de la Creació en un quart estadi final. En certa manera, el llibre segueix l'estela d'un altre treball molt conegut i suggerent: "[La poética del espacio](#)", de [Gaston Bachelard](#), però des d'una òptica més científico-estètica i amb un conclusió que apunta a quelcom més que el ressò psicològic de la forma en l'individu, com és el cas de l'autor francès.

 Finalitzant aquest post amb una nota personal val a dir que, com a proper (quasi immediat) docent de dibuix tècnic, educació visual i plàstica, i professor de religió, resulta molt interessant la trajectòria professional de l'autora Mónica Rozman, amb qui sembla que comparteixo la perspectiva de l'arquitectura vinculada al món de l'educació, de l'art i de la fe. Sempre és d'agrair que hi hagi "germans grans" que obrin camí.

(Imatge de l'esquerra: Exposició sobre el llibre que l'autora va realitzar recentment al Monestir de Montserrat. [Notícia](#))